

Underbilag 2 til Bilag 5.

Sundhedsstyrelsen.

København, den 4. Juni 1936.

Udvalget ang. Socialreformen, Socialministeriet.

Udvalget angaaende Socialreformen har i Skrivelse af 28. Marts d. A. forespurgt Sundhedsstyrelsen, om det maatte anses for hensigtsmæssigt, at Bestemmelserne i Forsorgslovens § 286, Stk. 1, ændres saaledes, at man ikke fremtidig vil være bundet af Udtrykket „varm“ Mad ved Kommunalbestyrelsers Ydelse af Bidrag til Foreninger, som i Maanederne November til Marts vederlagsfrit yder Børn fra ubemidlede Hjem i Kommunen et Maaltid Mad i Skoletiden.

Sundhedsstyrelsen kan i denne Anledning ubetinget anbefale, at omtalte Ændring finder Sted. De senere Aars Erfaringer med Hensyn til vor Ernæring og de her i Landet almindeligt anvendte Levnedsmidlers Indhold af de for en tilstrækkelig nærende Mad nødvendige Stoffer nødvendiggør, at man, hvis man ved en Skolebespisning vil opnaa det i den nugældende Lovbestemmelse fastsatte Formaal — at give et Maaltid tilstrækkelig nærende Mad i Skoletiden — ikke kan være bundet af det nuværende Krav om, at dette Maaltid skal bestaa af „varm“ Mad. Saaledes som nævnt i Udvalgets Skrivelse er der da ogsaa fra Sundhedsstyrelsen oplyst Tilfælde, hvor Kommuner har følt sig hæmmet af denne Bestemmelse, fordi det ikke har været dem muligt efter vor Viden om Ernæringsforholdene idag at opfylde Lovens Krav om, at det omhandlede Maaltid skal være „tilstrækkelig nærende“, samtidig med at opfylde Kravet om, at dette Maaltid skal bestaa af „varm“ Mad.

Sundhedsstyrelsen kan ikke undlade samtidig at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa den nugældende Bestemmelse i samme Lovs § 287 om, at Skolebespisningen kun kan omfatte Børn af ubemidlede Forældre, som lider af utilstrækkelig Ernæring. Forholdene ligger for Tiden saaledes, at Undersøgelser saavel her i Landet som i andre Lande med Sikkerhed har vist, at det ikke alene er Børn af ubemidlede Forældre, som lider af utilstrækkelig Ernæring, men at man i mangfoldige Tilfælde har kunnet paavise, at Børn fra Hjem, som baade kan og vil ofre det nødvendige for at give Børnene en god Ernæring, dog viser Tegn paa utilstrækkelig Ernæring, „utilstrækkelig“ fordi Hjemmene ikke har det tilstrækkelige Kendskab til, hvorledes Børnenes Ernæring skal sammensættes for at være i enhver Henseende fuldtud „tilstrækkelig“.

De senere Aars vidtomfattende og vidtrækkende Undersøgelser over Befolkningens Ernæringstilstand og af vore Levnedsmidler vil i den kommende Tid kræve Ændringer i Folkeernæringen, som bl. a. kun vil kunne gennemføres til Bunds ved et betydeligt Oplysningsarbejde i Befolkningen; men naar man tager i Betragtning, at der vel næppe findes et Omraade, hvor Vaner og Traditioner har større Magt, end hvor det gælder Maden — Spørgsmaalet om hvilke Retter der smager bedst — vil et saadant Oplysningsarbejde have den bedste Jordbund og give de bedste Resultater, hvor det kan øves blandt Børnene.

En Skolebespisning kan derfor, foruden at opfylde Betingelsen om at give Børn, som trænger dertil, et nærende Maaltid Mad, virke i Oplysningens Tjeneste som Anskuelserundervisning ved at lære Børnene at sætte Pris paa Fødemidler af anden Art, Smag og Sammensætning end, hvad der hidtil har været almindeligt brugt i Befolkningen, og end hvad man kan formaa den noget ældre Generation til at prøve endsige at faa til at kunne faa Smag for og blive fortrolig med.

Sundhedsstyrelsen skal derfor indtrængende henstille til Udvalgets Overvejelse, om det ikke maatte være muligt at udvide de nugældende Bestemmelser til ogsaa at omfatte de Kommuner, som udfra Forstaaelse af Spørgsmaalets vigtige sundhedsmæssige Betydning ønsker at tilbyde i deres Skoler Skolebespisning til alle Skolens Børn, og gennem en større Del af Aaret eller hele Aaret. Lovens forsorgsmæssige Formaal vil stadig være opretholdt, men Bestemmelserne om Skolebespisning vil derved kunne blive af stor sundhedsmæssig Værdi, vil kunne blive et betydningsfuldt Led i det sygdomsforebyggende Arbejde, og i det hele i Arbejdet for Folkesundheden.

Frandsen.